

عنوان مقاله:

سبک شناسی محسنات بدیعی در سور عتاق

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مجتبی محمدی مزرعه شاهی - عضو هیات علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (دانشکده علوم قرآنی میبد)، آدرس: استان یزد، میبد، ابتدای بفرئیه، دانشکده علوم قرآنی میبد

زهرالسادات طباطبائی مزرعه نو - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده علوم قرآنی میبد

خلاصه مقاله:

با نگاهی گذرا به پژوهش های نقد آثار ادبی، به جایگاه مهم سبک شناسی در این تحقیقات پی برده میشود، در سبک شناسی اعمال ادبی صرف نظر از شکل لغوی آنها به زیبایی شناسی و ارزش فنی موجود در آنها توجه می شود، چرا که نخستین ارزش ادب به عنوان هنر کلامی در شیوه بیان آن در رابطه با مضمون خاص نهفته است. قرآن کریم به عنوان کتاب آسمانی اثر ادبی ممتازی است که خداوند به بشریت ارزانی داشته است، تفسیر آن بدون درک و تعمق در سبک ویژه آن ناممکن خواهد بود. یکی از شیوه هایی که قرآن کریم در بیان فکر و ایده های آن بهره جسته است بلاغت متمایز و والای آن می باشد. بلاغتی که گاهی اعجاز قرآن کریم را در این خصیصه منحصر دانسته اند. با عنایت به این که بلاغت به سه شاخه معانی، بیان و بدیع تقسیم می شود در این مقاله به سبک شناسی محسنات بدیعی به کار رفته در سور عتاق (سوره هایی که در آغاز نزول نزول وحی در مکه نازل شده و به پیامبر تعلیم داده شدند و بعد سوره های دیگر به آن ها اضافه شد سور عتاق یا سور تلادی میگویند که شامل پنج سوره: اسراء، کهف، مریم، طه و انبیاء می باشد.) از قبیل: طباق، مقابله، توریه، جمع، تفریق پرداخته می شود، آنگاه کارکرد های فنی آن در این سور مبارکه مورد بررسی و تحلیل قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، سور عتاق، محسنات معنوی، محسنات لفظی، بدیع، کارکرد فنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1047173>

